

РЕШЕНИЕ

№ 339

гр. Пловдив, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светлана Ив. Изева

Членове: Радостина Анг. Стефанова
Светлана Анг. Станева

при участието на секретаря Петя Ф. Цонкова
като разгледа докладваното от Радостина Анг. Стефанова Въззивно гражданско дело № 20245300500321 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК и чл.144 от СК.

Образувано е по подадена въззивна жалба от Б. В. С., ЕГН - *****, с адрес- ***, чрез адв.М. М. – М., против Решение № 4980/07.12.2023г. на Районен съд – Пловдив, IV гр.с. по гр.д.№ 8046/2023г., с която е отхвърлен предявеният от нея против В. С. С., ЕГН *****, с адрес: ***, иск за присъждане на месечна издръжка на пълнолетен учащ в средно учебно заведение в размер 400 лв., считано от *** г. – датата на навършване на пълнолетие на ищцата, до настъпване на законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска; както и е осъдена да му заплати сумата от 500 лв. – разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение. Моли да бъде отменено и вместо това да се постанови друго, с което да се уважи изцяло исковата претенция. Претендира разноски.

Въззиваемата страна В. С. С., ЕГН *****, с адрес: ***, чрез

адв.В. И., депозира писмен отговор, че жалбата е изцяло неоснователна. Претендира разноски.

Пловдивският окръжен съд – V възз. гр. с., след преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата и събраните доказателства по делото във връзка с доводите на страните, прие за установено следното:

Пред Районен съд – Пловдив от Б. В. С. против В. С. С. е заведена искова молба, с която посочва, че родителите □ са разделени от *** г. От момента на тяхната раздяла грижите за нея поела майка й Д. С. Ж., а от *** г. и нейният партньор. Живеели в негово жилище. Понастоящем ищцата е ученичка в XII-ти клас в СОУ „***“- гр. Пловдив. На ***г. навършила 18 години и вече била пълнолетна, но все още се нуждаела от издръжка, доколкото не е завършила средното си образование. Твърди да няма доходи и имущество, от което да се издържа. Ответникът последно плащал издръжка в размер на 210 лв., която издръжка се получавала от ЧСИ М. Ц. по заведено изпълнително дело. Последната получена издръжка била с дата 02.05.2023г. Ищцата е изтъкнала, че не поддържа връзка с баща си, защото срещите □ с него били напрежение за нея. Когато била по-малка майка й настоявала да се вижда с баща си, но той я оставял при баба й, неговата майка, но от нея чувала само обиди за нейната майка и това я разстройвало. Години наред баща □ не я търсил, като последната □ среща с него била на 25.12.2022г. Майката на ищцата била ***по професия и се опитвала да задоволява всичките □ нужди, но □ било трудно, тъй като от нейната заплата всеки месец се правила удръжка в размер на около 800 лв., доколкото след развода майката била осъдена да заплаща пари за продажбата на жилището, което са имали докато са били семейство. Ищцата мечтаела да учи медицина и се подготвяла за това, като от м.септември 2022г. посещавала извънкласни уроци по биология и химия, които се провеждали в петък, събота и неделя. За уроците □ по биология майка □ заплащала такса в размер на 130 лв., а уроците по химия били четири пъти месечно, за които майка й заплащала общо 240 лв. всеки месец. Учебниците, които се купували за една година за тези допълнителни уроци по биология били в размер на 60 лв., а по химия 85 лв. За покупката на учебници и учебни консумативи за 2023г. за ищцата била платена сумата от 150 лв., а допълнително се закупувал и учебник по

английски език и работна тетрадка в размер на 75 лв., както и учебник по испански език и работна тетрадка в размер на 70 лв. Сборниците и допълнителните помагала стрували още 140 лв., което правило общо 580 лв. за платени учебни материали само през годината. Отделно правила разходи и за ксерокопиране на някои по-скъпи учебници. Тази година отново предстояло да закупи учебници и помагала минимум на тази стойност. Ходила единствено на плуване в комплекс „Младост“, за което се заплащала месечна такса от 41 лв. Това бил спортът, който е бил препоръчан по лекарска препоръка, тъй като била диагностицирана със „Сколиоза“. Освен това ходила на рехабилитация веднъж годишно за заболяването си, понеже майка □ не успявала на няколко пъти да □ осигури такива процедури. Последната □ шрот терапия била през месец май 2023 г. и струвала 90 лв. Предстоял □ друг вид терапия, но разходите били непосилни за майка □ и тя ги отлагала временно. Заради проблема с гърба си се налагало да носи ортопедични стелки, стойността на които били 50 лв. за чифт и се купували два пъти годишно. Джобните, които получавала от майка си били 160 лв. месечно, с които си купувала храна докато е на училище. 50 лв. били пътните ѝ разноски месечно, тъй като пътувала всеки ден до училище и обратно, както и през почивните дни за допълнителни уроци. Отделно от това за пръв път през М.лата година □ бил закупен и телефон, тъй като нейният вече не работил. През настоящата учебна година щяла да има разходи за абитуриентски бал. Кувертът М.лата година бил около 120 лв. само за ресторант. Щяла да има разходи за кандидатстудентски изпити в края на идната учебната година. Тази година таксата за кандидатстване в Медицинския университет била 120 лв. Била правила сметка, че сумата, която майка □ отделя сега като разходи само за нея месечно е не по-малко от 800 лв., от които до момента участието на баща ѝ било в размер на 210 лв. Нетната заплата на майка ѝ била около 1200-1300 лв. Твърди, че баща □ определено има възможност да участва в разходите за издръжката ѝ без особено затруднение, тъй като само от майка ѝ по неговата сметка се получавали близо 800 лв. месечно след удържката, която работодателят правил от заплата □. Допълнително трябвало да са доходите му от трудова дейност, които средства били в немалък размер, тъй като, доколкото знае, е работил до скоро в Германия. Предвид горното е направено искане съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да заплаща месечна издръжка на ищцата като пълнолетна, учаща в средно учебно

заведение в размер на 400 лв., начиная от ***г. - датата на навършване на пълнолетие на ищцата, до настъпване на законово основание или причина за нейното изменяване или прекратяване.

Към исковата молба прилага копие от акт за раждане, копие от Решение № 214/19.01.2020 г. на РС – Пловдив по гр.д.№ 12291/2019г., влязло в сила на 27.05.2020г., доказващо последния размер на присъдената за плащане от баща □ издръжка от 210 лв. месечно, Удостоверение от СОУ „***“ Пловдив, че е ученичка в XI клас, копия от касови бележки за закупени учебници и учебни пособия, както и за последно заплатени такси за допълнителни уроци по Биология и Химия, копие на месечна карта за плуване, касова бележка за платени ортопедични стелки, медицински книжа, удостоверяващи заболяването □ „Сколиоза“, и последна фактура на стойност 90 лв. за проведена шрот терапия, касови бележки за закупени дрехи и обувки.

Ответникът В. С. С. в срока по чл. 131 от ГПК депозира писмен отговор, с който е оспорил изцяло предявения иск както по основание, така и по размер. Възражава, че описаното в исковата молба не кореспондира с действителното положение. Оспорва казаното, че не се бил интересувал от дъщеря си като родител. Посочва, че счита за похвално това, че детето му иска да учи медицина, но поддържа да няма възможност да заплаща издръжка в размер на 400 лв., защото това съществено би го затруднило. Бил претърпял оперативна интервенция в Германия и бил на лечение от 17.11.2019 г. до 11.12.2019 г., като му била поставена диагноза фрактура на шиен прешлен 6, откъсване на дорзален спондилофит цервикална стеноза на спиналния канал шиен прешлен 5/6, мозъчно сътресение, отворена фрактура на носната кост. Извършена му била и микрохирургична вентрална фузия и декомпресия на шиен прешлен. От момента на извършване на оперативното лечение до настоящия момент той не бил работил и не разполагал с доходи. Препоръчано му било да не работи на повече от 4 часа на ден. Към момента го издържали родителите му. Обръща внимание на това, че от 01.04.2023г. картата за градски транспорт за пенсионери и ученици в Пловдив била в размер на 13 лв. месечно и то за всички линии, а не само за една. Направено е искане съдът да постанови решение, с което да остави без уважение искането за осъждане на ответника да заплаща издръжка за своята пълнолетна, учаща в средно

учебно заведение дъщеря. Прилага медицинска експертиза, с подробно описани диагноза и терапия и извлечение от банкова сметка.

В хода на производството са приложени Сметка за платени и дължими суми по изп. дело № 276/2022 г. по описа на ЧСИ Л.М., с взыскател – В. С. С. и длъжник – Д. С. Ж., изготвена на 07.08.2023 г., съгласно която в периода 28.07.2022 г. – 27.07.2023 г. са постъпили суми в размер общо на 13527,54 лв., от които разпределени към взыскателя – 10169,76 лв.; по запорно за издръжка – 1890 лв. и към ЧСИ за такси – общо 1467,78 лв. Описано е, че остатъкът по изп. дело към датата на справка е, както следва: за главница – 14234,36 лева; за законни лихви – 58,07 лв. и за такси към ЧСИ – общо 891,95 лв., като общото посочено задължение е в размер на 15184,38 лв.

Приложени са и изисканите в хода на делото Справка от ТД на НАП – Пловдив, съобразно която за ищцата – Б. В. С. е записано: няма данни за регистрирани действащи трудови договори от „Регистъра на осигурителите за регистрирани трудови договори“ за период от 01.01.2021 г. до 25.07.2023 г.; няма данни за осигуряването по ЕГН за период от 01.01.2021 г. до 30.06.2023 г.; няма данни за подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за отчетни 2021 г. и 2022 г.; няма данни за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения по ЕГН, върху данните, подадени със справките по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за период от 01.01.2021 г. до 31.12.2022 г.; няма регистрация като едноличен търговец; няма участие в търговски дружества; няма регистрация като самоосигуряващо се лице; по данни на общините – няма деклариращи недвижими имоти и МПС.

Съответно за ответника – В. С. С., съобразно същата справка от ТД на НАП – Пловдив, е записано, че: няма данни за регистрирани действащи трудови договори от „Регистъра на осигурителите за регистрирани трудови договори“ за период от 01.01.2021 г. до 25.07.2023 г.; няма данни за осигуряването по ЕГН за период от 01.01.2021 г. до 30.06.2023 г.; няма данни за подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за отчетни 2021 г. и 2022 г.; няма данни за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения по ЕГН, върху данните, подадени със справките по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за период от 01.01.2021 г. до 31.12.2022 г.; няма регистрация като едноличен търговец; няма участие в търговски дружества; няма регистрация като самоосигуряващо се лице; по данни на общините – има деклариращи недвижими имоти; няма деклариращи МПС, като е приложена справка, съобразно която на 11.03.1998

г. ответникът е декларирал недвижим имот – земя и сграда в гр. Кърджали и същият е посочен като собственик, но за притежаваните от него ид. части е посочено, че същите са в размер „0,00“.

В съдебно заседание на 13.09.2023г. са разпитани св. Д. Ж. /майка на ищцата/ и св.Б. С. /майка на ответника/.

Районният съд, **за да отхвърли изцяло иска** за издръжка излага основни съображения, че по иска е необходимо да се установи, че ищцата продължава да учи в средно учебно заведение, не е навършила 20-годишна възраст, не може да се издържа от доходите си или от използване на имуществото си и ответникът може да дава издръжката без особени затруднения.

От приложените писмени доказателства се е установило, че действително ищцата е ученичка в средно учебно заведение и се обучава при редовната форма на обучение. Същата няма имущество, от което да се издържа, не получава доходи от труд. Поради редовната форма на обучение, присъствието □ на учебни занятия е задължително, което обективно създава затруднения за пълноценно участие в работен процес за осигуряване на средства.

Районният съд е посочил, че за уважаване на претенцията трябва да е налице и второто кумулативно условие, наред с невъзможността на пълнолетния учащ да се издържа сам, а именно – родителят да може да дава търсената издръжка без особени затруднения, тъй като издръжката по чл. 144 от СК не е безусловна и присъждането □ винаги следва да се преценява с оглед на това дали съответните месечни плащания няма да създадат особени затруднения за ответника.

Районният съд е приел, че ответникът има здравословни проблеми след претърпян инцидент в края на 2019 г. в Германия, където се е наложило да бъде хоспитализиран в клиника за период от почти един месец, поради което и към настоящия момент се налага да приема лекарства за подобряване на здравословното си състояние. Установило се било, че към настоящия момент живее при своите родители, като разчита на средствата, които получава по образуването от него изп. дело № 276/2022 г. по описа на ЧСИ Л. М., а в случай на необходимост – на помощ от родителите си.

Районният съд е кредитирал показанието на св. Б. С., че ответникът при прибирането си през 2022 г. в България е донесъл евро и, че е получавал социални помощи в Германия в размер на близо един наем, който последно бил 350 евро, не могат да се правят предположения дали действително в момента ответникът разполага с такива спестявания, съответно в какъв размер са те, както и дали към настоящия момент получава социални помощи, съответно техния размер, както се поддържа в писмената защита на ищцата.

По отношение на сумите, които ответникът е получил след навършване на пълнолетие на ищцата – 18.05.2023 г., по образуваното изп. дело, като единствен доказан в негова полза приход в конкретен размер, същите съобразно представените писмени доказателства възлизат на следните суми – 665,86 лв., разпределени на 30.05.2023 г.; 389,23 лв., разпределени на 29.06.2023 г. и 542,48 лв., разпределени на 27.07.2023 г., които суми Районният съд ги е приел за недостатъчни сами по себе си да покрият необходимата за ответника издръжка, както с оглед поскъпването на начина на живот в страната, така и с оглед наличието на здравословни проблеми на ответника, които от своя страна предполагат допълнителни разходи за лекарства.

Районният съд посочва също, че постъпленията по образуваното изпълнителното дело не са сигурен източник на доход, тъй като не е ясно дали и занапред ще постъпват ежемесечно суми, както и в какъв размер, поради което не следва да се взема предвид посочения размер на остатъка от вземането на ответника, както и да се правят предположения на база него какви суми биха постъпвали занапред.

С въззивната жалба на Б. В. С. са направени възражения, че неправилни са изводите на Районния съд, че не е налице второто кумулативно условие, наред с невъзможността на пълнолетния учащ да се издържа сам, а именно родителят да може да дава търсената издръжка без особени затруднения. Районният съд е констатирал, че ответникът няма действащи трудови договори и доходи от извънтрудови правоотношения в страната, както и че не е декларирал доходи през отчетната 2021 г. и 2022 г., но в действителност от свидетелските показания на майката на ответника се установи, че той трайно се е завърнал в страната през 2022 г. като преди това е работил в Германия. При това положение, няма как след като е пребивавал

през тези години в чужбина да има данни за реализирани доходи в страната, но от друга страна, е установено и от свидетелката, а и от твърденията на ответника, че последният е полагал в този период труд в чужбина и следователно е реализирал доходи от там. Към датата на разпита на свидетелката С. /13.09.2023 г./ тя е потвърдила, че няма и година от както ответникът се е прибрал в България, което означава, че се е завърнал в края на 2022 г.

Посочва се, на следващо място, че сумите, които се получават като удържка от трудовото възнаграждение на майката на Б. и се превеждат по сметка на ответника С. са в много по-голям размер, тъй като самата тя в показанията си е заявила, че има пълномощно и е проследявала превода на сумите, а от приложената справка от ЧСИ Л. М. е видно, че сумите разпределяни към сметката на сина ѝ са в доста по-голям размер. Възражава се, че неразбираемо е защо Районният съд коментира само последните 3 превода към сметката на ответника, съответно от май, юни и юли месец, а не за целия период от 12 месеца, за който е представена справката, при положение, че чрез това доказателство се доказва регулярна доходност. Искането на информация от НАП за предходни периоди е именно с тази цел и Районният съд неправилно е стигнал до извода, че ответникът не притежава средства, които да му позволяват без особено затруднение да отделя средства за издръжка на детето си. В действителност от приложената справка ставало видно, че за период от 12 месеца постъпилата по изпълнителното дело сума е в размер на 13527,54 лв., а разпределената към ответника С. сума е в размер на 1016,76 лв. С писмения отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК ответникът приложил банково извлечение за периода 01.05.2023 г. - 01.06.2023 г. от които е видно, че оборотите по сметката на ответника само за този един месец са в размер на 6918,93 лв., от които с 6000 лв. лично свидетелката Б. С. се е разпоредила, прехвърляйки ги от сметката на сина си по своя сметка и с пълномощно, което опровергава показанията, че тя и мъжът ѝ поемат голяма част от неговите всекидневни разходи. Свидетелката е заявила също, че проверява банковата сметка на сина □ с пълномощно, а очевидно се и разпорежда със средствата от сметката му, съгласно приложеното банково извлечение. Досежно здравословните проблеми на ответника, които Районният съд посочва с решението, то в действителност ответникът не е правил подобно твърдение, нито е представял доказателства

за това, че приема лекарства или че се нуждае от постоянна терапия. Единствените медицински документи, приемани по делото и установяващи констатирано гръбначно изкривяване – „сколиоза“, назначена терапия и рехабилитация са за ищцата Б. С.. Допълнително са представени и приети от съда медицински книжа и за последващото в хода на делото вирусно заболяване и назначената продължителна терапия с антивирусни препарати и криотерапия за нея. Жалбоподателката Б. С. намира също, че е недопустимо да се толерира подобно поведение и безотговорност от страна на родител. Всички факти и обстоятелства по делото еднозначно говорят, че ответника получава месечно сума почти равна на сумата, с която тя и майка ѝ се налага да живеят, а разходите за нея като ученичка, в този момент, са изключително високи и непосилни за посрещане, само от страна на майката.

Прилага и във въззивното производство се приеха Уверение, изд. на 09.01.2024г., от което е видно, че е записана в XII клас на СУ „***“, гр.Пловдив, и Сметка за платени и дължими суми по изп.д.№ 276/2022г. по описа на ЧСИ Л.М., рег.***, с вискател В. С. и с длъжник Д. Ж..

Окръжен съд – Пловдив, въззивна инстанция, на осн. чл.269 от ГПК, се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. За нарушаване на императивни правни норми съдът е длъжен да следи служебно и без да има изрично оплакване в тази насока съгласно задължителните указания, дадени с ТР № 1/2013г. на ОСГТК на ВКС.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

Съгласно чл.144 от СК - Родителите дължат издръжка на пълнолетните си деца, ако учат редовно в средни и висши учебни заведения, за предвидения срок на обучение, до навършване на двадесетгодишна възраст при обучение в средно и на двадесет и пет годишна възраст при обучение във висше учебно заведение, и не могат да се издържат от доходите си или от използване на имуществото си и родителите могат да я дават без особени затруднения. Според чл.142 ал.1 от СК - Размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи. В конкретния случай, няма спор между страните, а и това се доказва по делото от приложените писмени доказателства, че ищцата Б. е вече пълнолетна, учи в средно учебно заведение, в предвидения срок за

обучение, не може да се издържа от доходите си и използване на имущество. Същата посещава уроци по биология и химия, тъй като мечтата ѝ е да се реализира като лекар; записана е и в библиотеката „Иван Вазов“, където таксата е вече 10 лв. годишно, закупени са ортопедични стелки и медикаменти във връзка с установено вирусно заболяване.

По отношение на материалните възможности за родителя-ответник се установи от приетата по делото справка от ТД на НАП – Пловдив, че няма данни за регистрирани действащи трудови договори за периода от 01.01.2021 г. до 25.07.2023 г.; няма данни за осигуряване за периода от 01.01.2021 г. до 30.06.2023 г.; няма данни за подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за отчетни 2021 г. и 2022 г.; няма данни за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2022 г.; няма регистрация като едноличен търговец; няма участие в търговски дружества; няма регистрация като самоосигуряващо се лице, не притежава идеална част от имот. От друга страна, обаче, същият получава регулярно значим месечен доход /средно по 847,48 лв./ по образувано изпълнително дело с него като взискател и Д. Ж. като длъжник. Съгласно приложените две справки, издадени на 07.08.2023г. и на 20.12.2023г. от ЧСИ Л. М., рег.№ ***, ответникът е получил за периода 28.07.2022г. – 27.07.2023г. общо сумата 10169,76 лв., а за периода 30.08.2023г. до 19.12.2023г. общо 5 446,37 лв. Длъжникът Ж. работи като учител и не е изплатила все още задължението си към взискателя.

Въззивната инстанция намира, че правните изводи на Районния съд са правилни относно това, че претенцията не е доказана по основание и размер за сумата над 240 лв. до поисканите 400 лв., тъй като отделянето на средства за издръжка ще постави ответника в особено затруднение, според смисъла на чл.144 от СК. Не се споделят другите изводи, обаче, че ответникът не може изобщо да заделя никакви парични средства за единственото си дете. Видно е от приложените документи за получавани суми по изп.д.№ 276/2022г. /на л.91 и сл. по гр.д.№ 804623г./, ответникът, в качеството на взискател за периода 28.07.2022г. – 27.07.2023г. е получил общо 10169,76 лв., тоест средно месечно в размер 847,48 лв. На следващо място, има писмени данни за претърпян от ответника инцидент, но по делото липсват доказателства, че понастоящем продължава да приема медикаменти, които трябва да заплаща лично. В тази насока са и добросъвестните показания

/кредитирани и от въззивния съд/ на майката Б. С., която е заявила, че синът □ след инцидента в Германия е започнал да си търси работа, като след 2019г. е работил пак шофьорска работа, внасял лекарства. В България се е прибрал през 2022г., като не си е намерил работа още, но подавал документи в бюрата по труда, ходил и на интервюта. Майката е пояснила също така, че синът □ има висше образование „Счетоводство и контрол“ и „Икономика“, владее чужд език, разбира и английски, и немски език. Счита, че ще си намери работно място, макар и трудно, но проверява по фирмите. Знае, че след инцидента му е препоръчан четиричасов работен ден, а в Германия получавал социални помощи, за последно по 350 евро, с които си плащал наема, оставали малко и за храна. Понастоящем се хранили заедно, понякога пътувал и до село при баща му. При определяне на този размер, въззивната инстанция взима предвид и разпоредбата на чл.142 ал.2 от СК - Минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата. Ето защо, съдът счита сумата от 240 лв. месечно за издръжка е напълно във възможностите на ответника.

Решението следва да бъде отменено в частта, с която иска е отхвърлен до 240 лв., като вместо това ще се постанови осъждане на ответника да заплаща на ищцата сумата 240 лв. за издръжка, начинаей от 18.05.2023г., ведно със законната лихва. В останалата част за разликата над 240 лв. до 400 лв. решението ще бъде потвърдено като законосъобразно.

Разноски.

Съобразно правния резултат жалбоподателката ще бъде осъдена да заплати на въззиваемата страна сумата 400 лв. /по 200 лв. за всяка една от инстанциите/, общо за двете съдебни инстанции, за направени разноски по съразмерност за адвокатско възнаграждение, заплатено в брой, съгласно приложен по делото ДПЗС.

Съобразно правния резултат В. С. ще бъде осъден да заплати на въззиваемата страна Б. С. сумата 420 лв. за направени разноски, изчислени по съразмерност, за адвокатско възнаграждение, заплатено в брой, съгласно приложен по делото ДПЗС, само за първа инстанция. За втора съдебна инстанция разноски от жалбоподателката не са направени.

По мотивите, Пловдивският окръжен съд – V възз. гр.с.

РЕШИ:

Отменя Решение № 4980/07.12.2023г. на Районен съд – Пловдив, IV гр.с. по гр.д.№ 8046/2023г., **в частта**, с която е отхвърлен предявеният от Б. В. С., ЕГН *****, с адрес: ***, против В. С. С., ЕГН *****, с адрес: ***, иск по чл. 144 от СК – за присъждане на месечна издръжка на пълнолетен учащ в средно учебно заведение за разликата **до** 240 лв. от претендирани в пълен размер 400 лв., считано от *** г. – датата на навършване на пълнолетие на ищцата, до настъпване на законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, както и **в частта**, с която е осъдена Б. С. да заплати на В. С. сумата от 500 лв. – разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

като вместо това постановява –

Осъжда В. С. С., ЕГН - *****, с адрес: ***, да заплаща на Б. В. С., ЕГН - *****, с адрес- ***, месечна издръжка като пълнолетен учащ в средно учебно в размер на **240 лв.**, считано от ***г. – датата на навършване на пълнолетие до настъпване на законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

Потвърждава решението **в частта**, с която е отхвърлен иска за разликата над 240 лв. до пълния предявен размер от 400 лв. за месечна издръжка, считано от *** г. – датата на навършване на пълнолетие до настъпване на законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

Осъжда Б. В. С., ЕГН *****, с адрес: ***, да заплати на В. С. С., ЕГН *****, с адрес: ***, общо сумата от **400 лв.** – разноси, изчислени по съразмерност, по делото за двете съдебни инстанции за адвокатско възнаграждение.

Осъжда В. С. С., ЕГН *****, с адрес: ***, да заплати на Б. В. С., ЕГН *****, с адрес: ***, сумата **420 лв.** за направени разноси, изчислени по съразмерност, за адвокатско възнаграждение, по гр.д.№ 8046/2023г. по описа на Районен съд – Пловдив, IV бр.с.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____